

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel LVI.

ZATURDAG den 27sten JUNY 1868.

N° 26.

Uit het Publicatie-Blad N° 7, 1868.

VERORDENING,

houdende vervanging van de bestaande bepalingen omtrent het burgerregt in de kolonie Curaçao door anderen in overeenstemming met het Reglement op het Beleid der Regering en met de voor de kolonie aangenomen beginselen van Burgerlyk regt.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende dat ingevolge de bepalingen van het Reglement op het Beleid der Regering, in verband met die van het Burgerlyk regt der kolonie Curaçao, nopens de regten van ingezetenschap, de thans bestaande bepalingen nopens het burgerregt behooren te vervallen en door andere bepalingen, in overeenstemming met de beginselen in evengenoemd reglement en de bepalingen van Burgerlyk regt, behooren te worden vervangen.

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, en getet op de tweede zinsnede van art. 50 van het Regerings reglement dezer kolonie, vastgesteld onderstaande verordening.

Art. 1.

Waar volgens bestaande bepalingen, het bezit van burgerregt tot uitoefening van eenig beroep, bedryf of tot andere einden, gevorderd wordt, is het ingezetenschap volgens art. 68 No. 1 van het Reglement op het Beleid der Regering voldoende en neemt dat in zóo ver de plaats van het burgerregt in.

Art. 2.

Vreemdelingen, in den zin van art. 6, in verband met art. 68 No. 1 a van het Reglement op het Beleid der Regering, zyn, vóórdat zy gedurende de in laatstgenoemd art. vastgestelde tydsbepaling van 3 jaren in de kolonie gevestigd zyn geweest, niet benoembaar tot de openbare bedieningen, vermeld in het 2e. lid van art. 7 van genoemd reglement. Zy kunnen echter worden toegelaten tot het oprigten van instellingen van onderwys, kunst of wetenschap; alles behoudens de wettelyke bepalingen dienaangaande.

Voor tydelyke diensten, niet regtstreeks tot het koloniaal gouvernement behoorende, kunnen vreemdelingen, door den Gouverneur, na gehoord te hebben den Raad van Bestuur, tot zoodanige bediening, als waarvoor zy byzondere geschiktheid of radikaal bezitten, worden benoemd.

Art. 3.

De vestiging, vermeld by het opgemeld art. 68 van het Reglement op het Beleid der Regering, wordt gerekend aan te vangen:

- a. voor Nederlanders, in den zin der wet, bedoeld in art. 7 der grondwet van het Koningryk, door de bloote aangifte daartoe op het bureau van Politie.
- b. voor vreemdelingen in den zin van hen, die volgens de bepaling van art. 6 van het Reglement op het Beleid der Regering in de verschillende eilanden der kolonie noch gevestigd noch daarheen van rykswege gezonden zyn, door en sints de toelating hier te lande tot vestiging, ingevolge de bepaling van art. 11 van de keur voor Curaçao, regelende de toelating en uitzetting van vreemdelingen, do. 19 October 1866 P. B. No. 17.
- c. voor alle anderen niet vallende in de beide voorgaande termen door hun bekend voortdurend verblyf.

Art. 4.

Tot het bekomen van toelating tot vestiging wendt zich de vreemdeling, op aanbeveling van een of twee goeode ingezetenen, by verzoekschrift tot den Gouverneur.

By het verzoekschrift moet opgaaf gedaan worden van de leden van het gezin, dier geslacht, ouderdom en godsdienstige gezindheid.

De Gouverneur kan, zoo hy daartoe termen vindt, het verzoek weigeren.

Art. 5.

By het verkrygen der toelating wordt door den vreemdeling, die haar verzoekt, ten behoeve der koloniale kas, onverminderd het zegelregt, betaald de som van f 50.— die tot dat einde vóór de indiening van het verzoekschrift by den Kolonialen Ontvanger moet worden gedeponereerd.

Het bewys van dat depot moet by het verzoekschrift worden overgelegd.

De nedergelegde som geldt, zoowel voor den verzoeker als voor al de leden van zyn gezin. By afwijzing van het verzoek wordt de gedeponeerde som terug gegeven.

De Gouverneur is bevoegd aan onvermogenen de toelating kosteloos en vry van zegel te verleenen.

Art. 6.

Gehuwde vrouwen volgen den staat harer echtgenooten. By ontbinding eens huwelyks tusschen een ingezetene en eene vreemde vrouw, behoudt de vrouw zoolang zy in de kolonie gevestigd is en niet van staat verandert, den staat, dien zy door haar huwelyk verkregen had.

Indien de vrouw, door haar huwelyk met een vreemdeling, het regt van ingezetene verloren had, kan zy dat na de ontbinding des huwelyks terug erlangen, door te voldoen aan de bepaling van art. 3 lett. a dezer verordening.

Art. 7.

Door den Gouverneur worden verordend de registers, die op elk eiland gehouden zullen worden tot inschryving van hen, die bekend staan als ingezetenen. Een ieder kan uit die registers uittreksels bekomen of daarvan inzage nemen, tegen betaling ten behoeve der koloniale kas van f 1.50 voor elk uittreksel en 50 cts. voor het naslaan der inschryving van een persoon of een geheel gezin. De Gouverneur kan, op grond van onvermogen des belanghebbenden, bevelen dat de inzage en het uittreksel kosteloos worden verleend.

Ambtshalve inzage of uitgifte van afschrift worden aan het daartoe bevoegde gezag altyd kosteloos verstrekt.

Art. 8.

Het eigendomsregt op onroerende goederen heeft voortaan niets gemeens met het ingezetenschap, zoodat tot het verkrygen daarvan geen bezit van het ingezetenschap vereischt of daardoor verkregen wordt.

Art. 9.

De bepalingen op het Burgerregt in de kolonie Curaçao en in het byzonder het reglement op het burgerregt in de onderscheiden Nederlandsche W. I. kolonien van den 13 October 1831 P. B. No. 161, mitgaders alle veranderingen, byvoegingen en daaraan toegevoegde of daarmede in verband staande bepalingen, zoo mede die in de reglementen van administratie voor de eilanden Bonaire en Aruba, en die welke op de andere eilanden strydig zyn met die dezer verordening worden by deze ingetrokken en vervallen verklaard.

Gegeven te Curaçao den 18 Juny 1868.

DE ROUVILLE.

De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.

Uitgegeven den 22 Juny 1868.
De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.

Zitting van den Kolonialen Raad op Donderdag 18 Juny 1868.

Voorzitter, de HoogEdel Gestr. Heer Mr. A. M. de Rouville, Gouverneur der kolonie.

Aan de orde is het ontwerp verordening houdende intrekking van de bestaande bepalingen omtrent het burgerregt in de kolonie Curaçao.

De Heer Gouverneur deelt mede dat vroeger een ontwerp, uitsluitend de eilanden Bonaire en Aruba betreffende, by de leden van dezen raad heeft gecirculeerd, hetwelk echter later door het tegenwoordig ontwerp is vervangen, omdat hetzelfde by aanneming, voor alle de eilanden der kolonie zou kunnen gelden.

Daarop geschiedt voorlezing van het bedoeld ontwerp zomede van de daarop door de afdeelingen gemaakte opmerkingen.

Op Art. 1 is door de afdeelingen de vraag gedaan of er meer bepalingen op het burgerregt bestaan dan de publicatie dd. 13 October 1831 P. B. No. 161.

De Voorzitter geeft daarop te kennen dat

dit wel het geval is, en dat in onderscheidene verordeningen nopens het uitoefenen van de in Art. 1 bedoelde beroepen of bedryven, bepalingen voorkomen, die in verband staan met die omtrent het burgerregt, weshalve Zyn HoogEdel Gestrenge het verkieslyker acht om het 1e. lid van Art. 1 van het tegenwoordig ontwerp houdende intrekking van de aangehaalde publicatie dd. 13 October 1831 daár te doen vervallen en op te nemen in het slot-artikel dezer verordening, tevens met intrekking van alle veranderingen, byvoegingen en alle andere met die publicatie in verband staande bepalingen in de reglementen van administratie voor de eilanden Bonaire en Aruba, en die welke op de andere eilanden strydig zyn met de bepalingen, in de tegenwoordige verordening vervat.

De Raad zich daarmede vereenigende, zoo wordt Art. 1 in dien zin gewyzigd, en vangt derhalve deze verordening aan met de tweede alinea van Art. 1 van het ontwerp.

Op Art. 7 wordt door de afdeelingen gevraagd, wat de bedoeling is omtrent het hou-

den van registers, daar het niet duidelyk blykt of die registers dienen moeten tot inschryving van personen, die na de invoering dezer verordening het ingezetenschap zullen verkrygen, of wel voor eene nieuwe inschryving van hen, die reeds ingezetenen zyn; terwyl, zoo het laatste de bedoeling is, men het wensche-lyk zou achten, dat er aan de ingezetenen gelegenheid werd gegeven zich te vergewissen of zy al of niet zyn ingeschreven; en voorts, dat de registers van inschryving openbaar worden gemaakt, met bevoegdheid aan de belanghebbenden, om daarvan inzage en uittreksel te nemen.

De Voorzitter zegt dat het aanleggen van nieuwe registers geheel zal afhangen van de volledigheid der bestaande. Waar goede registers bestaan, zoo als op dit eiland, daar kunnen die blyven, maar daar waar zulks niet het geval is, zoo als misschien op de bovenwindsche eilanden, zullen nieuwe registers moeten worden aangelegd.

Met opzigt tot de verdere opmerkingen door de afdeelingen gemaakt, zoo is daaraan door

den Voorzitter te ontmoet gekomen en stelt Zyn HoogEdel Gestrenge in verband daarmee voor, om aan het einde van art. 7 nog te voegen:

“Een ieder kan uit die registers uittreksels bekomen of daarvan inzage nemen, tegen betaling ten behoeve van de Koloniale kas van f 1.50 voor elk uittreksel en f — 50 voor het naslaan der inschrijving van een persoon of een geheel gezin. De Gouverneur kan op grond van overnemen der belanghebbenden bevelen dat de inzage en het uittreksel kosteloos worden verleend.

“Ambtshalve inzage of uitgifte van afschrift worden aan het bevoegde gezag altyd kosteloos verstrekt.”

De vergadering tegen deze byvoeging geen bedenking hebbende, wordt Art. 7 in dien zin gewijzigd.

In verband met het hiervoren by de behandeling van Art. 1 vermeldde, wordt thans het laatste of slot-Artikel 9 gewijzigd als volgt:

“De bepalingen op het burgerrecht in de kolonie Curaçao en in het byzonder het reglement op het burgerrecht in de onderscheiden Nederlandsche West-Indische Kolonien van den 13 October 1831 N. P. B. No. 161 mitsgaders alle veranderingen, byvoegingen en daaraan toegevoegde of daarmede in verband staande bepalingen, zoomede die in de reglementen van administratie voor de eilanden Bonaire en Aruba, en die welke op de andere eilanden strydig zyn met die dezer verordening, worden by deze ingetrokken en vervallen verklaard.”

Vermits geen der leden over deze verordening het woord wenschte te voeren, zoo wordt dezelve zonder hoofdelyke stemming goedgekeurd en gehouden voor gearresteerd.

Aan de orde is het ontwerp-verordening regerende de belastingen op het eiland Bonaire.

Geen der leden over de algemeene strekking van dit ontwerp het woord wenschende te voeren, zoo wordt overgegaan tot de artikels-gewyze behandeling.

De Heer Jesurun Dz. wenschte vooraf ingelicht te worden, of deze verordening by aanneming zal worden afgekondigd en in werking treden vóór den dag, waarop de verkoop der domeiniale gronden op Bonaire is aangekondigd.

De Voorzitter zegt dat door het groot tydsverloop tusschen de opzending aan den Koning en het bericht van ontvangst of het verloop van den gestelden tyd, het niet te verwachten is, dat de verordening vóór den 1 September uitgevaardigd zal kunnen worden; maar dat het zyn doel is om in tyds deze verordening vastgesteld te zien, opdat hy aan de gegadigden in den verkoop, met zekerheid kan mededeelen den aard en het bedrag der op Bonaire te heffen regten, ten einde zy daar naar den koopprys kunnen regelen.

Hierna geschiedt voorlezing van het ontwerp-verordening, zoomede van het rapport te dier zake door de afdeelingen ingezonden; daaruit blykt, dat het aan de meeste leden wenschelyk voorkomt, dat de ambtenaar, die als Secretaris by de in art. 3 bedoelde Commissie van taxatie fungeert, geou lid daarvan uitmaakt, en dat zy in zyne plaats gaarne een partikulier als lid zouden gekozen zien.

Een paar leden vonden het beter, indien ook de Gezaghebber geen lid van de Commissie uitmaakte, vermits die, naar zy meenen, door zyne betrekking te veel invloed op de stemmen der andere leden zoude kunnen uitoefenen.— In de plaats van den Gezaghebber wenschten die leden nog een partikulier in de Commissie te zien.

De Heer Evertsz zegt, dat hy moende, dat door de afdeelingen een bepaald voorstel gedaan was, om den Gezaghebber niet als lid in de Commissie te hebben.

Het verslag der afdeelingen, voor zooveel dit punt betreft, daarop nogmaals voorgelezen wordende, zoo wordt daardoor de meening van den Heer Evertsz echter niet bevestigd.

De Heer Prokureur Generaal zegt dat de Heer Evertsz zich vergist en dat het alleen de wensch van een paar leden is geweest, dat de Gezaghebber geen deel der Commissie zou uitmaken, zoodat het verslag der afdeelingen, opgemaakt door het in deze zitting afwezige lid Heldewier, op dit punt juist is.

De Heer Evertsz verzoekt dat in omvraag gebracht zal worden, of de Gezaghebber, zoo als in het ontwerp is voorgesteld, al of geen lid der Commissie zal uitmaken. By stemming wordt zulks in een toestemmenden zin met 6 tegen 4 stemmen beslist.

Voorts geeft de Heer Gouverneur te kennen, dat aan de opmerking nopens den Secretaris der Commissie is tegemoet gekomen, zoodat Art. 3 thans luidt als volgt:

“De onroerende goederen worden gewaardeerd door eene Commissie, bestaande uit den Gezaghebber, de landraden en den Ontvanger. De Gezaghebber kan een ambte-

“naar belasten met de functien van Secretaris, doch zonder stem.”

Op Art. 4—20 zyn geene bemerkungen.

Art. 21 en 22 wenschen de afdeelingen met algemeene stemmen, dat die mogen vervallen.

De Heer Gouverneur zegt dat die artikelen door hem waren voorgesteld, vermits het eiland soms door groote droogte lydt, waardoor gebrek ontstaat. Men hoopte door vrystelling van invoerregten op levensmiddelen enz daarin tegemoet te kunnen komen. Mogten zich evenwel zulke ongunstige omstandigheden voor Bonaire voordoen, dan zal daarin ook kunnen worden te ontmoet gekomen, door eene tydelijk werkende verordening in het leven te roepen. De wegvalling van deze beide Artikelen dus geen overwegend bezwaar opleverende, worden zy uit het ontwerp geligt.

Art. 23 wordt goedgekeurd.

Op Art. 24 wordt door den Heer A. Jesurun Dz. het volgend amendement voorgesteld: wegvallen de woorden “by elke lossing” en aan het slot van het artikel byvoegen: “Deze bevoegdheid strekt zich uit tot het doen van toezigt by elke lossing.”

Als toelichting zegt genoemde Heer, dat het grootste aantal der te Bonaire aankomende vaartuigen van Curaçao komen, waarop dus geen toezigt behoeft te worden gehouden, vermits de van hier aangebrachte goederen geen invoerrecht betalen; hy acht het dus verkeerd in eene wet eene bepaling op te nemen, die niet kan worden uitgevoerd.

De Heer Evertsz vereenigt zich met het voorstel van den Heer Jesurun.

De Procureur Generaal gelooft dat er grond bestaat voor het amendement van den Heer Jesurun, vermits volgens eene vroegere bepaling van het in behandeling zynde ontwerp, van goederen, die van dit eiland op Bonaire worden ingevoerd geen regten verschuldigd zyn, toezigt is toch alleen noodig op goederen, die aan het betalen van regten onderhevig zyn. Nogtans kunnen vaartuigen, die van Curaçao op Bonaire aankomen, goederen aan boord hebben, die ergens anders ingeladen zyn. De vrystelling van toezigt moet zich derhalve bepalen tot de goederen, die van Curaçao zyn aangebragt, en waarvan het bewys wordt overgelegd, dat zy op Curaçao het invoerrecht reeds betaald hebben of daarvoor zyn aangeslagen. De Procureur Generaal voegt daarby dat naar zyn gevoelen, de vrystelling van invoerrecht verleend moet worden niet alleen voor goederen van Curaçao, maar ook voor die, welke van enig ander eiland dezer kolonie worden ingevoerd.

De Heer Jesurun vereenigt zich met dat voorstel.

De Heer Evertsz verlangt te weten of boeten met kalk van de Rocas op reis naar Curaçao, Bonaire aandoende, aldaar ook regten zullen hebben te betalen.

De Voorzitter antwoordt den Heer Evertsz, dat voor hetgeen voor Curaçao bestemd is, op Bonaire geen belasting verschuldigd zal zyn. Het manifest zal de noodige inlichting kunnen geven welke goederen voor doorvoer bestemd zyn. Het komt echter onnoodig voor om hierover eene byzondere bepaling in de verordening op te nemen.

De Heer Maduro acht de vrystelling van invoerregten op Bonaire van goederen, die van de andere eilanden der kolonie, voornamelyk van St. Martin en St. Eustatius komen, niet wenschelyk, omdat toch van daar goederen aangevoerd kunnen worden, waarvoor daar geen inkomende regten zyn betaald, byv. rum, suiker enz., en die goederen dus geheel vry zouden blyven van het betalen van inkomende regten.

De Procureur Generaal meent, dat al de eilanden der kolonie op gelyken voet moeten worden behandeld. Mogten nu en dan van St. Martin en St. Eustatius op Bonaire artikelen kunnen worden ingevoerd, zoo als rum en suiker, die eigen producten van die eilanden zyn en dus daar geen invoerrecht hebben betaald, dan is er geen onbillykheid in gelegen om de producten van het eene eiland derzelfde kolonie onbelast op een der andere eilanden toestelaten.

De Voorzitter acht echter niet noodig de vrystelling zoo ver uit te strekken, en stelt voor art. 24 te wyzygen als volgt:

“De Gezaghebber is bevoegd by elke lossing te laten toezien, dat de lossing overeenkomstig de aangifte geschiedt.

“Deze bepaling is niet toepasselyk op vaartuigen komende van Curaçao, die het bewys leveren, dat het invoerrecht aldaar geheven is.”

Het artikel wordt, aldus gewijzigd, zonder hoofdelyke stemming aangenomen.

Artt. 25—30 leverden geene opmerkingen.

Art. 31 lokte by de afdeelingen de vraag uit: wie als den uitvoerder moet worden aangemerkt, en stelde men daarom voor de redac-

tie van dat artikel te wyzygen en daarin op te nemen:

“Het uitvoerrecht is verschuldigd door hem, die voor uitvoer verkoopt.”

De Voorzitter meent dat de beantwoording der geopperde vraag in het midden kan worden gelaten, en de zaak behoorlyk geregeld zou zyn door het begin van art. 31 te veranderen in:

“Het uitvoerrecht bedraagt” enz., en aan het slot van het artikel by te voegen: “Een schip, waarin goederen, aan uitvoerrecht onderworpen, geladen zyn, mag niet vertrekken, dan nadat het uitvoerrecht betaald of daarvoor genoegzame zekerheid is gesteld.”

De leden vereenigen zich met die wyzyging.

De Heer Maduro komt echter op tegen het voorgestelde hooge uitvoerrecht naar rede van 10 pCt. der waarde; hy ziet daarin eene belemmering in den verkoop der domeinigronden van Bonaire, ofschoon hy echter niet voor dien verkoop is. Hy acht het vreeslyk 1/10 te moeten afstaan van hetgeen met moeite verkregen wordt; zulk eene hooge belasting is op geene andere plaats der wereld bekend. Hy gelooft dat de toestand der Bonairianen verdergeren zal in plaats van te verbeteren.

De Voorzitter zegt wel bewust te zyn, dat belastingen, van welken aard ook, min of meer bezwarend zyn, doch dat iedere maatschappy de kosten harer huishouding moet dragen. Dat hoezeer eene belasting van 10 pCt. op de waarde van den uitvoer wel hoog te achten is, daarin echter voor Bonaire niets onbillyks is gelegen, vermits daartegen groote voordeelen verkregen worden.

Maar bovendien lag het aanvankelyk in de bedoeling van hem Voorzitter om een lager uitvoerrecht voortstellen en dan de grondbelasting op 2 pCt. van de waarde te brengen. Dit ontmoette echter by de leden bezwaren, en op hun voorstel is de grondbelasting op 1 pCt. verminderd en het uitvoerrecht op 10 pCt. verhoogd.

De Heer Maduro houdt vol dat de belasting van 10 pCt. op den uitvoer te hoog is. In andere landen zoo als Engeland en Amerika wordt betaald om den uitvoer aan te moedigen, byv. van broodsuiker en yzerwaren; dit noemt men drawbacks.

De Procureur-Generaal zegt dat volgens hetgeen door den Heer Maduro over de drawbacks is gezegd, ZEd. er niet juist mede bekend schynt te zyn. De drawbacks zyn geen premien van uitvoer, maar teruggaven, restitutie van regten by uitvoer van sommige artikelen, nadat die verwerkt zyn. Dit geschiedt o. a. voor broodsuiker niet alleen in Noord-Amerika, maar ook in ons vaderland, in Engeland, Frankryk en andere landen van Europa.

De Heer de Lima doet het voorstel, dat het belastingstelsel op Bonaire op denzelfden voet geregeld zal worden als dat op Curaçao.— Hy acht een drukkender belastingstelsel voor Bonaire onbillyk; wenschte toch het moederland de banden los te maken, die thans dat eiland binden, en wil men het aan eigen krachtsontwikkeling overlaten, men behoort dan zulks niet te belemmeren, maar aan te moedigen, maar dan ook moet het moederland zich getroosten de inkomsten der kolonie te zien verminderen en bereid zyn om door meerdere subsidien het te kort te dekken.

Wil men welvaart en nyverheid by eene bevolking aanmoedigen, Spreker is van meening, dat dat doel nimmer door het invoeren van drukkende belastingen zal bereikt kunnen worden. Hy gelooft niet dat door de voorgestelde verandering op Bonaire de toestand van dat eiland zal verbeteren; hy beschouwt hetgeen daarover gezegd is als mooie woorden, die nimmer door de uitkomst zullen bevestigd worden.

Wil men de belangen van de koloniale kas behartigen, men behartige dan ook die van Bonaire en zie van den verkoop van de domeinen op dat eiland af, want het is naar Sprekers meening niet te verwachten, dat een klein land met weinig werkkrachten reeds zoo spoedig in welvaart zal toenemen; jaren van arbeid zullen daartoe noodig zyn, terwyl een drukkend belastingstelsel de ontwikkeling niet alleen zal tegenhouden, maar den ondergang van het eiland zal berokkenen. De ondervinding van de jaren 1827 tot 1850 op dit eiland opgedaan, kan naar des sprekers meening daarvan ten getuige strekken.

De Heer Evertsz meent dat als het de begerde der Hooge Regering is om het eiland te emanciperen, zy dan ook bereid zal worden gevonden om door hogere subsidien in de behoeften te voorzien, zoodat er geen heffing van zulke zware belastingen noodig zal zyn, want zou dit het geval niet zyn, dan meent hy dat de Bonairianen meer slaven zullen worden, dan ze immer te voren geweest zyn.

De Heer Jesurun Dz. zegt, dat ofschoon hy

den voorgenomen verkoop van Bonaire bijbetreuren, hy toch zyn stem zal geven voor het uitvoerrecht van 10 pCt., en voegt daarby als inlichting voor die leden, die zyn voorstel tot het niet verkoopen van Bonaire hebben ondersteund, dat hy by den aanvang dezer discussie vernomen heeft, dat deze verordening wanneer zy wordt aangenomen, aan de gegadigden in den koop zal worden bekend gemaakt, hy dan ook in dat uitvoerrecht geen overwegend bezwaar ziet, vermits hy het beschouwt als in de veil-conditiën te zyn opgenomen, die dus in andere gevallen geen antecedent zullen uitmaken.

De Procureur Generaal zegt dat ook hy van oordeel is dat het uitvoerrecht eene slechte lasting is, want het drukt op de productie. Konden dus de inkomsten van de Gouvernements domeinen op eene betere wyze worden vergoed, hy zou niet voor een uitvoerrecht zyn. Maar men moet niet uit het oog verliezen dat Bonaire in een exceptionelen toestand verkeert en dat hetgeen ergens anders hard zoude zyn daar niets onbillyks zal hebben.

Het uitvoerrecht toch zal worden gelegd op de opbrengsten der tegenwoordige Gouvernementseigendommen, en de koopers vooruit wettende welke uitvoerregten geheven zullen worden, kunnen hunnen koopprys daarnaar regelen. Gelyk de Heer Jesurun reeds gezegd heeft, zyn die uitvoerregten eigenlyk te beschouwen als behoorende tot de veil-conditiën.

Daarna wordt in omvraag gebracht, of de belasting op den uitvoer al of niet zal gesteld worden naar rede van 10 pCt. der waarde.

Met 6 tegen 4 stemmen wordt het behoud van de voorgestelde 10 pCt. besloten.

Artt. 32—37 leveren geen aanleiding tot discussie.

Op Art. 38 werd algemeen door de afdeelingen eene wyzyging voorgesteld in dier voege dat indien producten op eenige andere plaatsen liggen dan aan de reede, de Gezaghebber dan vergunning zal geven om daar te laden, en des noodig ook te lossen.

De Voorzitter zegt aan de opmerking te gemoet te zyn gekomen door de volgende wyzyging van Art. 38, die hy thans aan de goedkeuring der Vergadering onderwerpt, t. w.:

“Het lossen en laden van vaartuigen mag alleen plaats hebben aan het dorp Kralendyk by de landingsplaats en, voor het laden van zout aan de lage Oostkust, tenzy de belanghebbende vooraf aan den Gezaghebber aangifte hebbe gedaan van zoodanige andere plaats op de reede of in de buitenbaaijen waar hy wenschte te lossen of te laden, waar op de Gezaghebber, voor zooveel daartoe gelegenheid is, schriftelyk bewys van die aangifte afgeeft.

“Dat bewys zal by aanvraag van het daartoe bevoegde gezag vertoond moeten worden. Aangevangen lossing of lading voor dat het genoemd bewys ter plaatse vertoond kan worden, wordt als verboden lossing en lading aangemerkt en de Gezaghebber is in zoodanig geval bevoegd de voortzetting der lossing of lading te beletten.”

De Heer Jesurun vestigt de aandacht op de woorden voor zooveel daartoe gelegenheid is.

De Heer Evertsz heeft ook bezwaar tegen die woorden en meent dat het bestuur moet zorgen ten allen tyde en op alle plaatsen beschikbaar personeel te hebben, zoodat een schipper met lossing of lading niet behoeft te wachten, dewyl anders de particuliere belangen zeer zouden kunnen lyden.

De Procureur-Generaal meent, dat de eisch van den Heer Evertsz alleen kan gelden voor de gewone plaatsen van lossing maar niet voor andere plaatsen, die volgens de verordening niet voor lossing of inlading bestemd zyn, en voor de gewone los- of ladingplaatsen wordt by de verordening aan dien eisch voldaan.

De Voorzitter meent dat de kwestie zich oplost in de weglating of het behoud van de woorden voor zooveel daartoe gelegenheid is en stelt voor, wegens het al of niet behoud dier woorden te stemmen, hetgeen geschiedt.

Met 6 tegen 4 stemmen wordt tot het behoud der bedoelde woorden besloten.

In artikel 39 wenschte de meerderheid der leden de daar bepaalde belooning van f 2.— te stellen op f 1.—

De Voorzitter meent dat f 2.— moet blyven, vermits men niet op elke plaats ambtenaren heeft die gesalarieerd worden, en men dus voor het geval in gemeld art. bedoeld, een by-

zonder persoon moet aanwyzzen, voor wien zeker eene belooning van f 2.— niet te hoog te achten is.

Ook zegt Zyn HoogEdel Gestrenge dat de bewoording *armenkas* by vergissing in dit artikel is opgenomen, overgeschreven als het is uit de Curaçosche verordening.

De leden vereenigen zich met de beschouwingen van den Voorzitter.

De Heer Evertsz heeft echter bezwaar dat die belasting door het betrokken vaartuig zal worden gedragen, hy meent dat die kosten ten laete van het Gouvernement moeten komen.

De Voorzitter deelt niet in de zienswyze van den Heer Evertsz en meent dat zyne opmerking alleen geldt voor de algemeene losplaatsen, maar niet voor plaatsen, waar by uitzondering en ten gerieve van belanghebbende, vergunning tot lossen of laden wordt verleend, en waar het dus uitsluitend een personeel belang geldt.

De Heer Evertsz antwoordt daarop dat hy 20 jaren gevaren en alle plaatsen hier in den omtrek bezocht heeft, ook Maracaibo, alwaar in de lagoon honderde van baaijen zyn, die men langs vaart, om hier en daar wat hout in te nemen, zonder dat die plaatsen zyn bestemd voor lossen of laden, toch krygt men in die gevallen ambtenaren van de douane aan boord, maar nooit heeft hy daar, evenmin als in andere plaatsen van Venezuela de kosten daarvan betaald.

In stemming gebragt, wordt met 6 tegen 4 stemmen tot het behoud van de redactie van dit artikel besloten.

Ook artikel 42 leverde geen bezwaar en wordt besloten de redactie daarvan overeenkomstig het ontwerp te behouden.

Artt. 43—50 worden zonder stemming goedgekeurd.

Het slot-artikel 51 wenschen echter de afdeelingen te doen vervallen.

De Gouverneur kan zich daarmede vereenigen. Dit artikel wordt dienvolgens uit het ontwerp geligt.

De Heer de Lima vraagt daarop of voor den uitvoer van Bonaire naar Curaçao ook de uitvoerrechten verschuldigd zyn.

De Voorzitter zegt ja, dat dit ook, volgens het verslag der afdeelingen de meening van de groote meerderheid was. Daarin ligt naar Z.H.E.G.'s meening niets onbillyks; vermits toch waarschijnlijk Curaçao de stapelplaats van Bonaire zal zyn, zou anders de koopman zyn inkoop op Bonaire kunnen doen en die kosteloos van daar herwaarts uitvoeren, zoodat dan alle voortbrengselen van Bonaire geacht zouden kunnen worden vrydom van belastingen te genieten.

De Heer de Lima meent echter dat het stelsel van uitvoerrechten, ook voor goederen voor Curaçao bestemd ten nadeele van den Curaçoschen handel zal strekken, en dat dus de verkoop der domeinen van Bonaire ook hieraan voor dat eiland, nam. Bonaire, nadeelig zal zyn. Hy acht ook dat door de vrystelling der regten, de partikuliere industrie, de landbouw op Bonaire krachtig zal worden aangemoedig. Blyven de regten op den uitvoer naar den vreemde kleven, dan zullen de voornemde koopers daarnaar hunne pryzen regelen, en zullen de eigenaren zeker verkiezen hunne producten vry van regten naar Curaçao te verschepen, waardoor de handel tuschen deze eilanden zeer zou bevorderd worden. Wel zouden de inkomsten der koloniale landbouw door het gemis aan uitvoerrechten lyden, maar hy herhaalt wat reeds meermalen gezegd is, wil de Regering de domeinen op Bonaire te kort door subsidie dekken.

De Heer Maduro verklaart zich met de beschouwing van den Heer de Lima te vereenigen.

De Heer Beaujon is tegen den uitvoer naar Curaçao vry van regten, op grond van hetgene de Heer de Lima zelf erkend heeft, nam. dat de uitvoer van Bonaire over Curaçao naar andere plaatsen zou worden vervoerd.

De Heer Jesurun Dz. acht de zaak uit haar aard moeijelyk; hy blyft den verkoop van

de domeinen op Bonaire betreuren en hoopt dat de Koning aan het verzoek van den Raad tot opheffing van den verkoop zal gehoor geven. Hy verklaart echter zich niet met de beschouwing van den Heer de Lima te kunnen vereenigen, omdat dan *alleen* uitvoerregt op zout zou betaald worden, gelyk het Lid Beaujon te regt aanmerkte, en dat zou hy hoogst onbillyk achten.

In stemming gebragt of de uitvoer naar Curaçao al of niet vry zal zyn van regten, wordt met 7 tegen 3 stemmen besloten, dat die uitvoer niet vry zal zyn.

Niemand over deze verordening meer het woord verlangende, zoo wordt dezelve op voorstel van den Voorzitter zonder hoofdelijke omvraag gehouden voor gearresteerd.

De Voorzitter deelt nog aan den Raad mede, dat door *William Martis*, eigenaar van het tuintje *Klein Fontein* in het 4e. District dezes eilands, kosteloos aan het Gouvernement eenige gronden zyn afgestaan tot het verbeteren van de publieke wegen aldaar.

Niemand verder het woord verlangende, wordt de zitting tot nadere oproeping verdaagd.

GOVERNEMENTS SECRETARIE.
Curaçao den 26 Juny 1868.

NAMENS den Heer Gouverneur wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 4 July, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 12 oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.

Administratie van Financien.
Publieke Inschryving.

TEN verkoop in 's Lands Magazyn te Bonaire aanwezig zynde eene hoeveelheid van p m. 25 tonnen *Watanapeul*, zoo geteigen degenen, die daarin gading hebben, zich met beslotene biljetten van inschryving te versoegen ter Administratie van Financien op aanstaanden *Dingsdag, den 30 dezer*, niterlyk tot en met het vallen van het middagschot.

Wordende de belanghebbenden geïnformeerd, dat de aflevering te Bonaire of wel alhier zal kunnen plaats hebben, naar verkiezing van den inschryver, in zyn biljet op te geven; zullende in geval de levering alhier geschiedt, de per de bark *Jane*, welke daartoe zal worden gebezigd, telken reize aangebragte hoeveelheid, ten spoedigste na de aankomst van dat vaartuig, van boord van hetzelfde moeten worden ontvangen.

De belanghebbenden worden geïnformeerd dat de koper *borgen* zal moeten geven ten genoeg van het Gouvernement, vóór dat hy in het bezit gesteld wordt van het gekochte, en tevens verzocht om by de opening der biljetten tegenwoordig te zyn of wel zich te doen vertegenwoordigen.

Curaçao den 26 Juny 1868.
De Administrateur van Financien,
GORSIRA.

Lyst van de ter Postery alhier liggende brieven, drukwerken, monsters en stalen, aangebragt gedurende de laatste acht dagen.

Brieven:
A. W. Abrahamsz Jr., A. W. Abrahamsz, Jaime i J. R. Blanch, Isabel N. de Pocaterra, Generoso de Lima, C. & H. Evertsz, A. Henriquez, Guillermo Leiva, Jose M. Navarrete, Elias Ponso e hijos, J. N. Santara, Joudah Senior e hijo, Felix Vidal 2.

Drukwerken enz.:
Joudah Senior e hijo.

Curaçao den 26 Juny 1868.
De Commis belast met de Post-directie,
H. A. MELLINK.

DE debiteuren aan de firma **GORSIRA & DANIA**, wier rekeningen door gemelde firma aan den ondergeteekende overgedragen zyn, worden verzocht hunne openstaande rekeningen, waarop meer dan 9 maanden sedert den koopdag, verlopen zyn, aan den ondergeteekende te komen voldoen.

Tevens worden zy, wier rekeningen onder zyn, aangemaand ze, zonder verder uitstel te laten betalen, zullende anders geregtelyke stappen tot derzelver invordering genomen worden.

Curaçao den 26 Juny 1868.
E. J. HENRIQUEZ.

WAARSCHUWING.
TENGEVOLGE van herhaalde diefstallen van vee, enz. op de plantage **BON PAYS** (s) SOEA gepleegd, vindt de ondergeteekende zich genoopt allen en een ieder te verbieden om, zonder zyne toestemming, op de gronden van die plantage te komen.

Curaçao den 22 Juny 1868.
J. M. PINEDO.

TE KOOP
by **D. A. Jesurun,**
á kontant,

nu laatst ontvangen per het brikship **SANTA ROSA**, en tegen zeer billyke pryzen, als:
GROEN, WIT en GRAAUW ERWTEN; WITTE, PRINCESSE en ZWARTE OOGEN BOONEN; alsmede HOLLANDSCHE AARDAPPELEN en FRANSCHES WATERPOTTEN.

Curaçao den 26 Juny 1868.

“DE VERGENOEGING”
VERGADERING op Zaterdag den 27 Juny 1868, des avonds ten zeven ure precies.

INSTALLATIE VAN OFF.

Dienstbeurten by de Spaarbank.
Zaterdag den 27 Juny 1868.
Bestuurder de Heer Isaac Debrot.
Commissarissen de Heeren P. C. Gorsira en Ph. F. de Haeth.

COLEGIO “VARGAS”.

DE conformidad con los artículos 33 i 34 del reglamento interior del establecimiento, se verificará en la noche del 4 DE JULIO próximo, la adjudicación de las medallas de estímulo correspondientes al 2º trimestre del año.

Varios alumnos declamarán trozos escogidos, en castellano, inglés, frances i latin.

El discurso oficial será pronunciado por el Profesor de inglés Señor **JULES F. BILLARD**; i contendrá apreciaciones sobre la independencia americana i sus dos grandes i principales colaboradores Washington i Bolívar.

Se ejecutarán varias piezas de música á trio; i el Profesor del ramo Sr. **EUGENE LEBBEUF** cantará al piano.

El Director ha cedido el sillón presidencial al Honorable Sr. **JAMES FAXON**, Cónsul de los EE. Unidos del Norte-América en la isla.

Se suplica la concurrencia de los padres de familia, i la mui apreciable de las damas que quieran honrar el acto i el establecimiento con su presencia.—Habrà para ellas una localidad especial, ventilada i cómoda.

A las 7 de la tarde comenzará el acto, i finalizará á las 9.

Curaçao, Junio 26 de 1868.
El Director,
L. M. DIAZ.

CURACAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.—Juny.

20 ned. schr. Paq. de La Vela, Lopez, Vela de Coro.

22 ven. „ Piriteña, Garcia, La Guayra.

„ „ Teotiste, Todd, Pto. Cabello.

23 „ „ Susanet, Hoyer, Cumarebo.

ned. „ Adelaida, van Grieken, Cumarebo.

ven. bark Narciso, Calatayud, Cumarebo.

ned. schr. Josefina, Prince, Martinique.

„ „ Anita, Curiel, La Guayra.

„ „ Esperanza, Hart, Bonaire.

24 „ „ Guillermito, de Jongh, Cumarebo.

25 „ bark Jane, Booi, Bonaire.

26 „ schr. Carmelita, van Grieken, Maracaibo.

„ „ Ceres, Riet, Maracaibo.

ven. bark Maria Elena, Wefer, Pto. Cabello.

„ „ Manuelita, Lion, Cumarebo.

UITGEKLAARD.—Juny.

19 ned. schr. Amalia, Neuman.

20 „ brik Santa Rosa, de Waard.

„ schr. Sarab, Rincon.

„ „ Guillermito, de Jongh.

„ „ Adelaida, van Grieken.

ven. „ Susanet, Hoyer.

22 pruis. topz. schr. Engelina, Heijinga.

23 ven. schr. Teotiste, Todd.

eng. „ Maria J. Moore, May.

24 ned. „ Orion, Vos.

„ „ Maria Eliza, de Haseth.

25 eng. schr. brik Kayoshk, Pearte:

VERTROKKEN: Maandag, den 22, naar St. Thomas, de Nederlandsche pakketschoener **AMALIA**, Kapitein **NEUMAN**, met de brievenmalen voor Europa en dat eiland;

— naar Amsterdam, de Nederlandsche Brik **SANTA ROSA**, Kapitein **DE WAARD**;

Passagiers met de **SANTA ROSA**: de Heer **W. F. H. LARBT**, Predikant by de Protestantsche gemeente op het eiland Bonaire, met verlof tot herstel van gezondheid, en twee kinderen; de Heer **F. L. NUIJENS**, Geneeskundige op het eiland St. Eustatius, met verlof tot herstel van gezondheid, echtgenoot en 4 kinderen; de Heer **L. H. POTT**, Gezagvoerder van het by Dogs eiland verongelukte Nederlandsche Brikship **PAVADETTE**, zyn Echtgenoot en 3 kinderen, en de stuurman van gemeld schip.

Naar luid van berigten van La Guayra, alhier in den loop der week ontvangen, waren de troepen van Generaal Monagas tot in de nabijheid der stad Caracas genaderd en had er den 22 een gevecht plaats by Sabana Grande, tusschen deze troepen en die van het gouvernement. Het gevecht begon des morgens om 2 ure, men kende echter in La Guayra den uitslag daarvan niet, omdat de telegraafdraden tusschen La Guayra en Caracas afgebroken zyn.

Met de aankomst van een vaartuig van Puerto Cabello verneemt men dat er tusschen de party van Generaal Monagas en het gouvernement van Caracas onderhandelingen zyn geopend om een einde aan den oorlog te maken.

GEMENGDE BERIGTEN.

— Het gouvernement van den Kerkelyken Staat heeft aan de Noord-Amerikaansche bisschoppen de vergunning verleend, om duizend vrywilligers naar Rome te zenden, onder voorwaarde, dat zy die zelve zullen onderhouden.

— De Pauselyke gezant by de Zwitsersche republiek heeft aan den Bondsraad medegedeeld, dat de Heilige Stoel, al kan hy uit den aard van zyn vreedzaam karakter, tegen niemand oorlog voeren, en al kan hy ook, als hy tot den oorlog wordt gedwongen, gelyk onlangs het geval was, over middelen genoeg beschikken, om voor de verpleging der gewonden, zelfs die van den vyand zorg te dragen, niettemin besloten heeft om uitnoodiging van Zwitserland en van Frankryk toe te treden tot de internationale overeenkomst van 1864, betreffende de verpleging der op het slagveld gewonde militairen. Ten gevolge dezer adhaesie is thans de bedoelde conventie door alle Europeesche staten geteekend.

— In de zittingen van de beide Huizen der Vertegenwoordiging van Saksen is de afschaffing van de doodstraf nogmaals in stemming gebragt. De Eerste Kamer heeft met 20 tegen 16 stemmen het voorstel tot afschaffing verworpen en de Tweede Kamer met 40 tegen 24 stemmen zich voor dat voorstel verklaard. Daar geene twee derden der leden van de Eerste Kamer tegen het ontwerp stemden, heeft de president verklaard dat de doodstraf by de wet is afgeschaft.

— De Sultan van Turkye heeft by de ontvangst van deputatie van Christelyke gemeenten gezegd, dat hy wil dat iedereen zonder onderscheid van godsdienst, vizier kunne worden.

— In Baden was vroeger eene concessie noodzakelyk voor het oprigten van eene leesbibliotheek. Deze voorwaarde is by de nieuwe drukperswet ingetrokken. Onder de nieuwe bepalingen omtrent leesbibliotheeken komt onder anderen het verbod voor om aan jonge lieden onder de zestien jaren, zonder toestemming der ouders, boeken te verhuuren.

— Op Hawaii, een der Sandwich eilanden, heeft eene vulkanische uitbarsting plaats gehad, gepaard met vele aardstokken. Geheele dorpen zyn vernield; 100 personen zyn overgekomen.

— Het bestuur der Hudsonsbaai-Compagnie, heeft gelyk te Londen verzekerd wordt, haar uitgestrekt grondgebied in Noord-Amerika onder zekere bedingen aan het Britsche gouvernement afgestaan. Eerstdaags zal de goedkeuring van het Parlement daarop worden gevraagd.

— De *Daily News* vestigt de aandacht op de verderfelyke boeken voor jongens-lectuur, welke tegenwoordig zulk een ontzaggelyk debiet in Engeland hebben. Misdaad en onzedelykheid worden belangwekkend gemaakt, en de moord en inbraak, welke nu onlangs in Londen gepleegd werd door kleine jongens van 13 en 15 jaren oud, kinderen van zeer welgestelde ouders, is een der voorbeelden van de treurige aantrekkingskracht, die verleidelijk geschreven roover-romans en dergelyke boeken op de jonge verbeelding uitoefenen. Inmenging der wetgeving heeft krachtig de nitgave tegengegaan van boeken, die de zedelykheid van rypen leeftyd dooden. In het belang der maatschappy behoort de ziekelyke en verraderlyke jongens-literatuur bestreden te worden, door behandeling in de dagbladen of, zoo noodig, door wettelyke bepalingen. — De algemeene opinie dient op ernstige en strenge wyze te verklaren, dat de handel in dergelyke boeken schandelyk is en een man verlaagt. De ouders dienen verder te waken over de lectuur hunner zonen.

— Tydingen uit Sydney, aan het ministerie van kolonien ontvangen, geven pynlyke en treurige byzonderheden aangaande den moord-aanslag op den jeugdigen Prins Alfred. Het schynt, dat de fenians, gehoorzaam aan bevelen uit Engeland ontvangen, in Australië den Prins moesten vermoorden, daar de Engelsche zamenzweerders zyn dood wenschten. O'Farrell was door het lot aangewezen, om den aanslag te doen. By het landen van den Prins, had hy laat hem te vermoorden, doch hy had geene goede gelegenheid gevonden en de uitvoering van het bevel dus eenige dagen moeten uitstellen. Het gouvernement van Nieuw Zuid-Wallis heeft £ 1000 uitgelooft voor de gevangenneming van iederen medeplichtige, en de verontwaardiging van het volk in Australië is zoo groot, dat de gevangene tegen de volkswoede moest beschermd worden. Dergelyke zamenzweringen zouden ons verplaatsen naar den treurigsten en bloedigsten tyd in de geschiedenis van Italië, toen volgens Macauley's uitdrukking het schoone schiereiland even vele zamenzweringen en geheime genootschappen telde, als or cellen in een honigraat zyn.

— Aangaande de Abyssinische expeditie heeft Louis Blanc een belangryken brief aan de *Temps* geschreven, waarin hy den grootsten lof geeft aan Sir R. Napier. Ik ken hem persoonlijk, zegt hy, en heb vaak met hem gesproken. De eerste indruk, welken hy op ieder maakt, is die van kalm gezag. Zyn voorkomen en manieren zyn minzaam, zyn stem zacht. Hy zeide my eens, dat hy een afkeer had van de vossenjagt, daar het noodeloos dooden van weerlooze dieren hem tegenstond. Ik weet niets, dat zoo bewonderenswaardig is, als menschelykheid en zachtmoedigheid in eene krachtige, mannelijke, onversaagde natuur; — Sir Robert toont aan dat men geen minder goed soldaat is door menschlievend te zyn. Hy zou nimmer hebben gezegd: "In een veldslag zyn minuten alles — menschen niets." De zorg voor het leven en het gemak zynner soldaten blykt het best uit de omstandigheid, dat na de verovering van Magdala, het leger nog genoegzamen levensvoorraad voor drie maanden bezat.

— De *Moniteur* behest een breedvoerig rapport van den maarschalk Mac Mahon aan den Keizer over den staat van het grondbezit in Algerië. Daaruit blykt, dat op 1 Jan. jl. de by het senatus-consult van 1863 bevolen verdeling der gronden reeds over eene uitgestrektheid van 2½ miljoen hectares ontworpen en goedgekeurd was. Het aan den staat tot dus ver toegevalen domein bestaat uit ongeveer 150,000 hectares bebouwbaren grond en uit 270,000 hectares bosschen, meren en moerassen.

— In de jongste berigten uit Algiers, medegedeeld door den *Constitutionnel*, wordt gemeld, dat ten gevolge der vermoording van een kind van Fransche ouders, waarschyndlyk door Arabieren, daar ter stede volksoploopen en zamenscholingen hadden plaats gehad; het lyk van het vermoorde kind was door ongeveer tien duizend personen naar de begraafplaats vergezeld. Naar aanleiding van dit en andere, dergelyke voorvallen werd door verscheidene dagbladen te Algiers en elders in de kolonie aan de regering den raad gegeven, om aan de inlanders het dragen van vuurwapenen, zydgeweer of messen te verbieden.

— In een brief uit Tunis, gedagteekend 3 Mei en door den *Sémaphore* van Marseille medegedeeld, vindt men verschrikkelijke byzonderheden nopens den hongersnood, welke sedert een jaar dat regentschap teistert. Sedert vyf maanden heerscht aldaar ook de typhus in hevige mate, zoodat volgens den briefschryver de bevolking van het regentschap reeds met een derde is verminderd en het getal slagtoffers het ongeloofelyke cyfer van 500,000 heeft bereikt. Men moet hierby in aanmer-

king nemen, dat volgens de laatste opgaven het aantal Arabieren, door den hongersnood en den typhus in Algerië weggeleept, 200,000 bedroeg, en het zal dan minder verwondering baren, dat Tunis, hetwelk minder hulpbronnen heeft dan Algerië, nog grootere verliezen heeft geleden. De Bey was buiten magte om, even als de Fransche regering, eene som van 2½ miljoen aan de hulpbehoevende stammen te zenden, terwyl ook geene openbare inschrijving ten behoeve der ongelukkige inlanders heeft plaats gehad, zoodat de dubbele plaag, naar het schynt, door geen enkel hulpmiddel is bestreden.

De briefschryver van den *Sémaphore* zegt dat in Tunis, even als in Algerië, verschrikkelijke gevallen van menschen-slagtery zyn voorgekomen en dat zelfs de lyken worden opgegraven om ze te verslinden. De ongelukkige uitgehongerde menschen betwisten elkan- der de overblyfselen van paarden, honden, enz.

BEKENDMAKING.
GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Curacao den 12 Juny 1868.

BY Gouvernements besluit van den 9 dezer No. 319 is aan den Heer *D. R. Capriles* vergund, om, met behoud zynner bestaande Apotheek, de genees-heel- en verloskundige praktyk alhier uit te oefenen.

De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.

BEKENDMAKING.
GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Curacao den 19 Juny 1868.

BY Koninklyk besluit van den 21 Mei dj. No. 46 is de Heer *A. J. Jesurun* erkend en toegelaten als Consul van den Noord-Duitschen Bond op *Curacao*.

De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.

BEKENDMAKING.
GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Curacao den 19 Juny 1868.

BY Gouvernements Besluit van den 9 dezer No. 320, zyn tot leden van de School-commissie op dit eiland benoemd: de Heeren *B. de Sola* en *Mr. Sol. C. Henriquez*.

De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.

BEKENDMAKING.

DE Commissie van Indeeling der dienstpligtigen by de Stedelyke en Landelyke Schutteryen op *Curacao*, benoemd by Besluit van den HoogEdel Gestrengen Heer Gouverneur dd. 18 December 1867 No. 652, maakt hierby aan belanghebbenden bekend dat zy tot aan de benoeming van eene andere Commissie voor een volgend jaar, blyft bestaan en alzo een ieder, die dienstpligtig geworden, maar wegens ziekte, uitlandigheid of andere wettige verhindering, niet in de mogelykheid geweest is, vóór haar te compareren, in haar gehouden zittingen op den 3, 10 en 17 dezer maand, *alsnog* de gelegenheid, wordt gegeven om zich, naar gelang hunner woonplaats, by de Majoors Kommandanten der Stedelyke of Landelyke Schuttery aantemelden.

Curacao den 19 Juny 1868.

Namens de voormelde Commissie,
De Kapitein waarn Adjutant
by de Stedelyke Schuttery,
Secretaris dier Commissie enz.,
J. F. K. VAN EPS.

OPROEPING
van Debiteuren en Crediteuren.

DE Debiteuren en Crediteuren des boedels en der nalatenschap van wylen den Heer *BERNARDUS PIETERSZ* worden hierby opgeroepen, om, binnen den tyd van zes weken, gerekend van af heden, aan den tweeden ondergeteekende, de eerstgenoemden, het door hen aan den gezegden boedel verschuldigde te voldoen en de laatstgenoemden, hunne schuldvorderingen tegen dien boedel, met de noodige bewyzen, in te dienen.

Curacao den 12 Juny 1868.

B. SENIOR Jr. qq.
P. T. KRAFFT qq.

OPROEPING
van Crediteuren en Debiteurs.

DEGENEN, die iets te vorderen hebben van—of verschuldigd zyn aan den boedel van wylen den Heer *DAVID COHEN HENRIQUEZ*, alhier op den 10 Mei dj. overleden, worden verzocht opgave van hunne vordering en betaling van hunne schuld te doen aan de ondergeteekende.

Curacao den 12 Juny 1868.

De testamentaire Executrice in
dien boedel,

ESTEB. DAVID C. HENRIQUEZ.

• In lading naar Amsterdam,
De Nederlandsche Schoenerbrik

CURACAO PACKET,
Kapitein D. DE RUITER,

Voor vracht of passage verwoege men zich by den ondergeteekende.

Curacao den 19 Juny 1868.

A. W. ABRAHAMSZ JR.

United States Consulate.

Curacao, June 18, 1868.

NOTICE is hereby given of the removal of this Consulate to the new building on Prinsen Straat and over the store of Messrs. JUDAH SENIOR & SON.

JAMES FAXON,
U. S. Consul.

UNION VENEZOLANA.

LA Agencia comercial de la UNION VENEZOLANA tiene accidentalmente su despacho en el almacén del Sr. S. SENIOR JR.; i para los asuntos de su incumbencia, pueden ocurrir allí los interesados, desde las 9 de la mañana en adelante, a la persona designada al efecto.

Los individuos que tengan que tratar algun asunto personal con el Ajente, le hallarán en su casa particular de habitacion (la otra banda) de las 2 a las 4 de la tarde.

Curacao, Junio 12 1868.

El Ajente,
L. M. DIAZ.

TE KOOP

by Danl. C. Henriquez & Son,
ALLERBESTE HAVANA SIGAREN
van verschillende pryzen.
Curacao den 18 Juny 1868.

FOR SALE

by Elias M. Curiel,
LAMPLOUGH'S
EFFERVESCENT
Pyretic Saline.

TE KOOP

by August Muller,
à kontant,

ROODE WYN by kisten van 50 flesschen, van 25 flesschen en van 50 halve flesschen; Madera wyn by kisten van 25 flesschen en kisten van 50 halve flesschen; Rhywyn by kisten van 24 flesschen; Brandewyn en Cognac by kisten van 50 flesschen; Bier by manden van 25 kruiken; Oude Rum by damjeanen van 2 en van 2½ gallon; Patentolie; Gekookt en Ongekookt Lfynolie; Loodwit; Tras; en

ZEER SCHOON GROF ZOUT.

Holloway's Pillen en Zalf.

Voor alle zweren, wonden, kwade beenen, verstuikingen van elken aard is deze zalf het krachtigste heelmiddel. Het verzacht onmiddelyk door de ontsteking te verdryven, en te verhinderen dat het bloed te veel naar dat lichaamsdeel heentrekt. Indien de ziekte reeds van langen duur is geweest, moet de Zalf geholpen worden door Holloway's zuiverende Pillen, welke op de maag en de leveren werken, verhinderen dat de spysvertering in dien toestand vervalt, welken de pyn in rustigheid en koorts waarvan deze kwalen dikwyls vergezeld gaan, zoo spoedig veroorzaakt en welke de herstelling zeer verachttert ja zelfs het geringste geval somtyds ernstig maakt. Geene moeder of min moet zonder deze edele middelen zyn, zy zyn toepasselyk op elken ouderdom en op elk gestel. Zy zuiveren het bloed, regelen den omloop daarvan, hernieuwen de ontstelde weefsels, en geven kracht aan het geheel stelsel weder.

De PILLEN worden verkocht in doosjes van 4 dozyn a f 1.—; van 12 dozyn a f 3.—; van 24 dozyn a f 4.50; van 64 dozyn a f 9.—; van 132 dozyn a f 18.—; van 208 doz. a f 27.—

De ZALF wordt verkocht in potjes van 1 once a f 1.—; van 3 oncen a f 3.—; van 6 oncen a f 4.50; van 16 oncen a f 10.—; van 33 oncen a f 18.—; van 52 oncen a f 27.—

Te bekomen by D. A. JESURUN & Co. by R. VILARO, en by R. RAVEN wz. aan de Overzyde.

Gedrukt ter Drukkery van

A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz.